

Ku Kościołowi synodalnemu – Sześć kroków ku odnowie rodziny i parafii cz. 2.

1. Prostota i otwartość

Tę prostotę i otwartość Pana Jezusa dobrze odczytali Jego wyznawcy, pierwsi uczniowie, chrześcijanie. Życie pierwotnej gminy chrześcijańskiej znamionuje właśnie taka prostota i otwartość. Dostrzegamy ją chociażby w tekstach, które są prostym przedstawieniem życia wspólnoty Kościoła. Jedno znacznie pisze o tym autor Dziejów Apostolskich: „Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach” i dzielili się tym, co mieli – „przebywali razem i wszystko mieli wspólne”. A zatem wspólnota uświęcenia, wspólnota braterstwa, wspólnota otwarta i służebna. Ileż było tej prostoty w życiu pierwotnego Kościoła. Oni w całej swej prostocie zachodzili do świątyni na modlitwę. Oni też z czasem gromadzili się po domach na łamaniu chleba, by przyjąć Jezusa i przede wszystkim byli bardzo posłuszni słowu Pana, które było im zwiastowane przez Apostołów. No i to braterstwo, to dzielenie się, a przy tym niezwykła otwartość.

I chociaż pierwsi chrześcijanie żyli w świecie sobie nieprzychylnym, w obcej im kulturze, nieraz wręcz wrogo nastawionej – co z czasem coraz bardziej się ujawniało – byli jednak otwarci na każdego, bo u podstaw ich otwartości była świadomość posłania. Pan Jezus przecież mówił: „Idźcie i głoscie”, „Idźcie i nauczajcie”, a oni nie zlekceważyli tego. Zaś u podstaw tej prostoty była świadomość wielkiego obdarowania. To się dobrze ujawnia w tym fragmencie Dziejów Apostolskich, który niedawno czytaliśmy, kiedy to święty Piotr i Jan przychodzą do świątyni na modlitwę. W Bramie Pięknej jest człowiek kaleki, chromy od urodzenia, który wyciąga rękę w geście prośby o jałmużnę, a Piotr mówi: „Spójrz na nas”, tak jakby chciał powiedzieć: widzisz przecież, że też nie jesteśmy bogaci, niewiele mamy, ale „co mam, to ci daję: W imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka, chodź!”. Mieli świadomość tego, że są bogaci, bo mają w sobie nowe życie – życie Chrystusa jest w nich, a to, czym świat dysponuje, co świat mógłby dać, jest niczym wobec tego bogactwa, wobec tego ubogacenia. Stąd w ogóle ani nie zabiegali o względy świata, ani nie troszczyli się o to, by jak najwięcej mieć, zgromadzić. Oni po prostu żyli tym, co otrzymali i tym się dzielili. I właśnie stąd ta ich prostota i otwartość. Postawy, których nam bardzo w Kościele dziś potrzeba. Duch świata bowiem tak przeniknął w Kościół, że jesteśmy zbyt zajęci tym, co świat nam oferuje, a jednocześnie nieraz bardzo zamknięci, wylękli i pełni obaw. Jezus mówi do nas: „mieście odwagę: Jam zwyciężył świat”, a więc nie trzeba się lękać.

Jako pierwszy krok ku odnowie naszego Kościoła opolskiego proponuję więc podjęcie właśnie takich postaw. Chciejmy żyć z taką prostotą, być z sobą i jak najbardziej się otworzyć. Chciałbym króciutko dać parę takich odpowiedzi. Oczywiście, nie będziemy zaraz mówić o wszystkim, bo niektóre kwestie, niektóre formy, tak otwarcia jak i prostoty będą jeszcze mogły się potem rozwijać. Cóż więc na dobry początek mógłbym zaproponować? Otóż, jeśli chodzi o prostotę, chcielibyśmy przede wszystkim uświadomić sobie, że jest Bóg i jest drugi człowiek. Nie tylko ja, moje problemy, moje życie, ale jest Bóg i drugi człowiek. Prostota wyrazi się najpierw w tym, że ja będę starał się zwyczajnie żyć z Bogiem. I tu dwie rzeczy bym podpowiedział. Żyć z Bogiem, to z Nim rozmawiać. I nie ma w tym żadnej filozofii. Chrześcijanie z pokolenia na pokolenie przekazywali to sobie. Modlitwa – rano, w południe, wieczór. W całej prostocie. Rano podziękować Panu, powierzyć Mu dzień; w południe przypomniawszy sobie, chwalić Go, bo przecież to jest moment, kiedy teraz śpiewamy „Raduj się nieba królowo”, a w ciągu całego roku odmawiamy „Anioł Pański” – tajemnicę wcielenia, w którą wpisana jest też tajemnica naszego odkupienia; a wieczorem dziękując, stajemy jednocześnie w prawdzie i przepraszamy Pana Boga. Prostota i posiłek. Koniec końców, przecież wszystko, co mamy, od Pana mamy.

Bp Andrzej Czaja

Rzymskokatolicka Parafia
pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Radawiu

ul. Szkolna 1, 46-048 Zębówice

nr tel. 77 421 61 44

www.parafia-radawie.pl

e-mail: parafia@parafia-radawie.pl

nr konta parafialnego:

44 8909 1029 0030 0305 5087 0001

GAZETKA PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W RADAWIU

Nr 64/2025

XXV NIEDZIELA ZWYKŁA

21.09.2025

Gazetka do użytku wewnętrznego członków parafii

Jezus Chrystus wskazuje uczniom w Ewangelii: „Nie możecie służyć Bogu i Mamonie!”. Wydaje się, że ta przestroga odnosi się najpierw do pierwotnego znaczenia tego słowa, które oznaczało zabezpieczenie, oparcie, pewność. Z czasem słowo „mamon” zaczęło bożka pieniędzy i bogactwa. Słowo Boże daje nam jednak także i inną przestrożę. Chodzi o to, że nad pieniądzem trzeba panować. W innym wypadku on zapanuje nad człowiekiem. I wtedy stanie się ów człowiek konsumentem rozrywek, przyjemności zmysłowych, hazardu, a nawet sławy czy kariery. A bożek będzie domagał się wciąż nowych ofiar, wynikających z coraz większego nienasyceń. W zachowaniu ludzkim możemy dostrzec dziwną zależność: człowiek podejmuje logiczne, refleksyjne, a i uczciwe działanie dopiero wtedy, gdy zostaje postawiony w jednoznacznych sytuacjach z których wynika, że wcześniej zachowywał się nieuczciwie. Podobnie jak w przypowieści o nieuczciwym zarządcy, który ma świadomość, że jego zwolnienie jest nieuniknione. Dopiero wtedy tak naprawdę otwiera oczy i dostrzega dramat swojego położenia. W świetle pytania właściciela widzi nieuczciwość w swoim zachowaniu. Dotychczas korzystał bowiem ze swojego stanowiska, aby trwonić dla własnych celów majątek swojego pana. Teraz wie, że stracił zaufanie i posiadane stanowisko. Jezus chwali jednak nieuczciwego zarządcę. Ale wcale nie za to, że przywłaszcza sobie bezprawnie dobra innych i pozyskuje sobie przyjaciół kosztem właściciela. Nie chwali jednak sama postawa zarządcy, ale tylko jego przezorność; pomysłowość, z jaką rozwiązał trudną sytuację i nie poddał się zwątpieniu. Zarządca wybiera sposób wyjścia z trudnej sytuacji. Dotąd prawie nie zauważał istnienia innych, myślał tylko o sobie i o swoich interesach. Teraz odkrywa wartość przyjaźni. Ocalenie siebie dokonuje się przez otwarcie na innych. I właśnie ta jego zapobiegliwość, otwartość na drugiego człowieka, zostaje pochwalona, a nie sposoby, których używa, aby zapewnić sobie przyszłość. Ważnym środkiem do panowania nad sobą, nad pragnieniami woli i poruszeniami serca, jest asceza, której przejawem staje wewnętrzna samodyscyplina. Pomaga ona realizować życie duchowe, zdobywać świętość. Dyscyplina pomaga też zmniejszyć stawianie siebie w centrum, by skoncentrować się na Jezusie i życiu zgodnym z Jego duchem oraz na miłości bliźniego, która chroni przed samolubstwem. Jako uczniowie Jezusa powinniśmy działać z taką samą przezornością, zręcznością i otwarciem na drugiego człowieka, jak tego dokonał ewangeliczny zarządca. Często zdarza się jednak, że kiedy w naszym życiu chodzi o wzniosłe sprawy naszego zbawienia, to wówczas my, „synowie światłości”, nie podejmujemy radykalnych i zdecydowanych decyzji. Stajemy się wówczas opieszali, leniwi i zrezygnowani. Nie ma w nas odpowiedniej energii i motywacji do odważnych zmian. Zaufajmy dziś na nowo Bożej opatrności.

Z darem w modlitwie – ks. Proboszcz

XXV NIEDZIELA ZWYKŁA – 21.09. – ROCZNICA POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA /kolekta diecezjalna/

8.00 – Int. Alfreda Warzecha.

10.30 – Int. Joachima Sykoś.

PONIEDZIAŁEK – 22.09.

18.00 – Int. Marii Schreiber.

WTOREK – 23.09. – Wspomnienie św. Pio z Pietrelciny

18.00 – Int. Sylwii i Hermana Bartylla.

ŚRODA – 24.09.

18.00 – Int. Rity Olejnik.

CZWARTEK – 25.09.

12.00 – *Ślub*: Simona Halupczok i Michał Danielczyk.

18.00 – Int. Małgorzaty i Eryka Pawlik.

PIĄTEK – 26.09.

8.00 – Msza św. w DPS.

18.00 – Int. Rudolfa Kontny.

SOBOTA – 27.09. – Wspomnienie św. Wincentego a Paulo

17.00 – Int. Ireny i Konrada Dzikowskich.

XXVI NIEDZIELA ZWYKŁA – 28.09. /kolekta parafialna/

8.00 – Int. Urszuli i Gerarda Jendrzej.

10.30 – Int. Edyty i Joachima Ploch.

1. Podziękowania:

- za sprząatanie kościoła i obejścia, za kwiaty, do sprzątania: **Julia Sikora, Irena Warzecha, Patrycja Plimer**, proszę o posprząatanie bocznej kaplicy, gdzie jest baldachim, proszę również grupy sprzątające o podlewanie kwiatów w kościele w tygodniu – nie zwalniamy się tak łatwo z tego obowiązku!;

- parafianom, szczególnie rolnikom za delegację reprezentującą Dekanat Dobrodzień na *Dożynkach Diecezjalnych* na Górze św. Anny.

2. Kolekta dzisiejsza diecezjalna na remonty obiektów diecezjalnych i konserwację zabytków sakralnych, a przed kościołem zbiórka do puszek na pomoc *Radia Doxa – Bóg zapłać* za przekazane ofiary.

3. We wtorek o godz. 18.45 w salce parafialnej spotkanie rodziców dzieci kl. 6 i 7 szkoły podstawowej w celu ustalenia organizacji katechezy w salce.

4. W każdą środę o godz. 8.00 jest Msza św. szkolna w Zębowicach, obowiązkowa dla dzieci szkolnych z naszej parafii, szczególnie dla dzieci I-komunijnych z klasy II i III szkoły podstawowej oraz dla kandydatów do bierzmowania z klasy 6, 7 i 8 szkoły podstawowej. **Poza tym** dla wszystkich dzieci szkolnych naszej parafii jest obowiązkowa każda Msza św. niedzielna w naszym kościele wraz z rodzicami bądź opiekunami! **Dzieci mają swoje miejsce z przodu w ławkach.**

5. W środę o godz. 18.45 w salce parafialnej spotkanie rodziców dzieci kl. 8 szkoły podstawowej w celu ustalenia organizacji katechezy w salce.

6. Wolne intencje: poniedziałek 27.10. g. 18.00, wtorek 28.10. g. 18.00, środa 29.10. g. 18.00, piątek 31.10. g. 18.00. Proszę o ich zamawianie w zakrystii bądź telefonicznie. *Bóg zapłać* za dotychczasowe intencje i ofiary. **Można już zamawiać intencje mszalne na 2026 r., najpierw ważne jubileusze i msze rocznicowe.**

7. W zakrystii są do nabycia kalendarze diecezjalne, z kościołami i kaplicami Metropolii Górnośląskiej, z wieńcami dożynkowymi w cenie 10 zł oraz rolnicze w cenie 38 zł na 2026 r.

8. W minionym tygodniu pożegnaliśmy śp. **Arnolda Kaczmarek**, lat 54 z Radawia i śp. **Andrzeja Kciuk**, lat 62 z Zębowic. *Wieczny odpoczynek...*